

Rutarova Prágában a Na Morani utcában laktunk, a Palacky-híd mellett. Volt egy cselédünk, Helena. A szüleimnek szatócsboltjuk volt, ahol mindenfélét lehetett kapni: zöldséget és gyümölcsöt, pékárut, vaját, tojáást, tejet, kávé, cukrot, olykor még csirkét és libát is. A Protektorátus ideje alatt be kellett zárunk a boltot, és mindannyiunknak be kellett költöznünk egyetlen szobába. Azelőtt egy saját lakásban laktunk ugyan abban az épületben, amelyben a boltunk is volt.

Alapvetően szekularizált család voltunk; nem éltünk különösebben vallásos módon. A keresztény karácsonyt ünnepeltük, még fát is állítottunk. A kóser étkezést nem tartottuk. Apám a Jeruzsálem Zsinagógába csak Hosszúnappor [Jom Kippur] vagy Újévkor [Ros Hásáná] ment el, de azt sem tudnám biztosan megmondani, hogy pontosan melyik ünnepre.

A harmadik osztálytól kezdve a prágai Na Hradek lányiskolába, a Vysehradská utcába jártam. Utána kereskedelmi iskolában tanultam, az utolsó évet pedig egy "reformiskolában" végeztem. Az iskola elvégzése után egy irodista állásba mentem a Tauber & Fisl cégnél Vysocanyban. Azonban az egyre kellemetlenebb politikai helyzet miatt el kellett jönnöm a cégtől: zsidó származásom miatt nem vállalhattam irodai munkát.

Lofflerova A leánykori nevem Vidor Katalin. A pozsonyi Grosslingova utcában születtem 1910-ben. A húgom, Alzbeta Dukeszova, leánykori nevén Vidor Erzsébet, 1917-ben, szintén Pozsonyban született. Hét éves voltam, amikor Ő a világra jött. Féltékeny voltam a kishúgomra, hiszen mindenki rá figyelt, de végül nagyon jó lett a kapcsolatunk.

Egyik nagyszülőm családja sem volt ortodox. Ha jól emlékszem, 1871-ben alakult meg Magyarországon a neológ zsidó hitközség. Tehát apai és anyai ágon is mindenki a neológ közösség tagja volt.

Nálunk mindig volt cselédlány, ez természetes volt. Rendszerint a Csallóközből (szlovákul Žitný ostrov) származtak, csak magyarul tudtak, és örültek, hogy a városba jöhettek. A cselédlányok nálunk szinte családtagnak számítottak. Neológ elemi iskolába jártam a mai Zochová utcában. A középiskolában nem járhattunk együtt iskolába – a fiúknak és a lányoknak külön iskolába kellett járniuk. Én az első elemi az első világháború alatt végeztem, utána az evangélikus líceumba jártam, ez annak idején egyike volt a legjobb középiskoláknak. Ez volt az úgynevezett konzervatív gimnázium, mert mi a latinon kívül még görögül is tanultunk. Velem soha nem éreztették az antiszemitizmust az evangélikus líceumban, amikor az elemi iskola után oda kezdtem el járni.

Rosenstein Nagyszüleim és szüleim Galíciában születtek. Apai ágon a családnevünk Braw. Nagyanyám, Rivka Finder, született Braw, a születésem előtt meghalt. Őutána neveztek el: németül a Rosa nevet kaptam, jiddisül pedig a Rivkát. Apám szabó volt, és otthonról dolgozott. Később éveken át egy férfidivat nagy- és kiskereskedés tulajdonosa volt.

Berlinben nagy, négyszobás lakásban laktunk a Templiner Strasse-n. A vécé is a lakáson belül volt, és fürdőszobánk is volt. Elég egyszerű fürdőszoba volt, de volt benne kád és egy nagy fatüzelésű bojler, így melegvizet is tudtunk venni. Mi négyen lánytestvérek egy szobán osztoztunk. Az otthonunk teljesen kóser volt. A tejes ételek színe a kék volt: ezekhez kék kockás konyharuhát használtunk. Piros kockásat pedig a húsos ételekhez. Külön edényeink voltak a tej- és húsételhez, ezeket külön is mostuk. Ez volt a szép a mi otthonunkban. A szüleim olyan zsidó imaházba jártak, ami valami nagy hátsó udvarban volt.

Zsidó leányiskolába jártam, így nemigen volt kapcsolatom keresztényekkel. A szüleimnek sem, legfeljebb üzleti kapcsolatuk volt, de magánéleti egyáltalán nem. Viszont kiskoromban volt egy keresztény barátnőm, aki a házukban lakott, és én gyakran elkísértem győnni.

Végül ott kellett hagynom az iskolát. Nem volt beleszólásom a dologba: az apám döntött arról, meddig járhattam iskolába, és mikortól kellett átmennem a Kereskedelmi Akadémiára, hogy hasznára lehessen az üzletben

Szekeres-Varsa Vera 1932-ben született Budapesten, egy asszimilálódott, vallástalan, erősen magyar érzelmű zsidó család második gyermekeként. Édesanyja, Garai (Grünhut) Ilona felmenői a történelmi Magyarország különböző részein éltek középosztálybeli jólétben. Apja, Varsa (Weiss) József ügyvéd, szegényebb, de szintén asszimilált zsidó családból származott. Vera szülei sokáig nem házasodtak össze, ám együtt éltek Budapesten. Itt született Vera és nővére, akinek korai halála volt az első jelentős trauma Vera életében. Apja ügyvédi praxisa szerény megélhetést biztosított a családnak. Vera a fiatal hölgyek gondos nevelését élvezte. Az iskolát 1939-ben kezdte el, amit a szülei házi tanítása egészített ki költészettel, zenével, sporttal és idegen nyelvekkel. Apja első világháborús tbc-fertőzése miatt sok időt töltött a szabadban, és Vera "az a lány lett, aki mindig a padon ül és olvas".